

Joachim Heinrich Sibrand

**Programma Qvo Rector Academiae Rostochianae Joach. Henricvs Sibrand/ V.J.D.
... Tempore ieiunii quadragesimalis, Christvm Nostrı loco ignominiosae se
mancipantem, ac deuouentem seruituti, Civibus Academicis meditandum sistit**

Rostochi[i]: Typis Joh. Weplingi[i], [1720?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1003996884>

Druck Freier Zugang

T. 512.

1720. Fasten.

~~A-1256~~ 161.

a. 1720

PROGRAMMA
QVO
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIANÆ
JOACH. HENRICVS

Sibrand/

V. J. D. & Institut. Prof. Publ. Or-
din. Facult. Jurid. h. t. Decanus
& Senior,

Tempore ieiunii quadragesimalis

CHRISTVM

Nostri loco ignominiosae se man-
cipantem, ac deuotentem

seruituti,

CIVIBVS ACADEMICIS

meditandum sistit.

Rostochl, Typis JOH. WEPPLINGI SERENISS. PRINC.
& VNIV. Typogr.

M. 1256 161

X publica hac Tabu-

la ut denuò vos alloqvar, Cives Optimi, officii mei jubet ratio. Imminet enim Quadragesimale, quod ajunt, tempus, (*) quò, Bachanaliis ex Ecclesiæ pomærio proscripitis, cruentam Domini nostri Servatoris Passionem imis in-

fixam cordis penetralibus Christiani, repetitis iterum iterumque meditationibus, recenti semper mandant memoria. Sic fert Christianorum fors, ut cum Petro, Johanne & Jacobo Christum mox in montem qui creditur Tabor, ascendentem, mox sub radicibus oliveti sanguifero offusum sudore comitentur, gaudii & tristitiæ quadam vicissitudine. Paucis abhinc hebdomadibus, Divinæ gloriæ in sacerrima illa Schachina Christo habitantis radii omnium præstrinxerunt oculos; Ast jam eheu! sub ætheo peccatorum onere gemebundus, ignomiâ, doloribus & vulneribus deturpatus & confectus squalet Gloriæ Dominus, servi indutus personam. Personæ licet divinæ in consortium assumpta fuerat Humana Christi natura, & divinis con-

cipitum ac deponendum cm

¶ *Oni originem, rursus aliaque de Quadragesimis notatu digna legere, gestit, adnot. Joh. Filelacum de Quadragesima Christian. Christian. W. Lavogel de eo, quod iustum est circa tempus Quadragesimale. Joh. Joach. Homborgii Dissert. Hist. Theol. de Quadragesima Christian. Peterum & vicibus in ea restatis. D. Christoph. Sontagii Dissert. Altdorf. 1709, qua inscribitur: Salus ab extremo in extremum sub vigiliantia Carnis privi declinanda.*

ἐκ μέτερος exornata attributis; sponte tamen sua abje-
ctissimam subiit servitutem. Metamorphosin hanc
emphatice describit Paulus (**). *ἐν μορφῇ θεῶν ὑπαρχών,
ἑαυτοῦ ἐκένωσε, μορφῶν δὲ θεῶν λαβών.* Ut alia, quæ servi-
tulum Christo imponunt, loca silentio involvam.
(*). Non tamen defuerunt inter antiquos Hæreticos,
qui nomine hoc abusi, & Humanam Christi naturam
naturâ servum appellantes, meritò Patrum incurrerunt
censuram. Quo sensu Theodoretus. (**). *Ἀπολι-
νarem, scribit, corpus Christi nominasse stolam, & creatu-
ram, & instrumentum, nec non vocasse servum, quod nul-
lus nostrum antea ausus erat dicere.* Eadem quoque
ratione interpretandus est Johannes Damascenus (***)
*sciendum est, inquit, ne servum quidem posse nos Christum
nominare.* Patres enim hi cum titulum servi Christo
denegant, non Scripturæ S. diserte id affirmanti, sed
Hæreticorum Apollinaris & Nestorii, gloriæ Humanæ
naturæ communicatæ, detrahentium errori contradi-
cunt masculè. Humanam enim Christi naturam na-
turâ servam dicere, è diametro repugnat divinæ glo-
riæ in primo statim, quò coepit, conceptionis momen-
to ipsi communicatæ, quò simul ipso in divinæ perso-
nalitatis solium evecta omnes exuit imperfectiones
creaturæ *φιδανθεωπινη* adhærentes, ut adeò non servus,
sed Rex sit natus, (****) & filius hominis audiat pari-
ter Dominus legis. (*****). Quam ob causam ab aliis

Θεο-

(**) *Phil. II. 6, 7.*

(*) *Jes. XLII, 1, c. XLIX. 6. c. LIII. 11. (*) in Era-
nist e. s. Polymorpho Dialog, II. p. 114. D. (***) Lib. III.
de fide c. 21. p. 260. (***) *Matth. II, 2, 6. Luc. I, 32,
33. (****) Matth. XII, 8.**

Theologis obelo notatus est Cel. B. D. Christoph. Frankius Theologus Kiloniensis, quod Christum hominem suâ naturâ servum, legique subjectum sibi quoque legem implere, necesse habuisse docuit. (**). Hoc igitur erroneo sensu titulus servi Christo tributus, quamvis castas quorundam Patrum offenderit aures, fano tamen & scripturæ proprio si explicetur sensu, nihil alit monstri. Hinc est, quod alii Patres, nulli dubitaverint, hoc, quicquid esse videtur, ignominiosi tituli Christo adscribere, quatenus nempe non naturâ nec coactus, sed ex liberrima voluntate & salutis œconomia nostri loco suscepit servitutem. Sic Gregorius Nazianzenus: (***) *Hujus, inquit, porro consecrarium est, ut Christus & servus audiat, tanquam multis bene serviens, & ut magnum illi sit, appellari servum DEI; Nam revera servus carni & nativitati & passionibus nostris, libertatis nostra gratia. Quibus pollicem premit Cyrillus Alexandrinus: (****) Docebat discipulos suos (sc. telonibus didrachmum persolvens) se & verè esse filium, & in forma servi propter carnem; quamvis secundum propriam naturam liber esset, tanquam ex DEO, & DEUS; ita servi formam velut propriam obtineret, propter exinanitionis modum; & ideo tributorum exactoribus, quod iustum erat, pendebat. Quocirca si quis ipsum servum esse nominatum Prophetarum voce dixerit, offendi neminem oportet. Quam igitur Paulus Christum assumisse asserit, $\mu\epsilon\tau\alpha\ \delta\epsilon\lambda\alpha\varsigma$, non est ipsa ejus humana natura in se, sed status infimæ exinanitionis;*

(**) *in Disp. de Imputatione Christi c. II. S. 2. seqq.*
 (***) *Oratione XXXVI. p. 578. D. (****) in Respons. ad Theodoret. ad Anathematismum Vltim. Tom. VI. p. 213. Lit. B.*

nitionis; Qvippe quod clare satis innuit Paulus, *μορφῆς*
 hancee conjungendo cum *κείνωσι* & *ταπεινώσει*; Vi-
 quoque relationis *μορφῆς* *θεῶν* non est ipsa divina na-
 tura, qvippe quam nunquam deposuit, & quæ ne
ὑποκρίσασθαι quidem *ἑστῆς* admittit; (*) Sed aper-
 tus, non interruptus, & in omnium oculos incur-
 rens divinorum attributorum, quæ *κρίσιν* suorum u-
 sus, quo in statu liberrimæ exinanitionis, non in-
 star Victorum triumpho ovantium, hostiumque spo-
 lia gestantium superbire voluit. Non igitur diffi-
 mulandus est, quorundam Patrum error, statuenti-
 um, per formam servi, quam Christus assumpsit,
 ipsam intelligi humanam naturam. Hac in opini-
 one versatum fuisse Athanasium, verba ejus aperte
 produunt: (**). *Imperiti* (contra Arianos dispu-
 tat) & *mente attoniti*; *Etiā servus in Scripturis appel-*
latus est, & ancilla filius, & agnus & ovis; rum fati-
gatus est, & sitivit & vapulavit & passus est; Sed fa-
cile constat illis omnibus legitima causa, & excusandi
ratio: Quippe talia subinde in literis exprimuntur, il-
lum hominem, hominisque filium esse factum, cum servi
formam, hoc est humanam carnem assumpsisset. Huic assen-
titur Ambrosius: (***) Dominus noster, ait, JESUS
pro nobis servitatem suscepit in ipsius corporis susceptione,
cum Apostolus clamat, quod formam servi acceperit. Et
post pauca: servus autem factus legitur, quia legitur fa-
ctus ex virgine, & creatus in carne. Subscribit his quo-
que Hilarius. (****) Nec aliter sensisse mihi viden-
 tur

(*) *Jacob. I. 17.* (**) *Orat. I. contra Arianos p. 128. L. C.*

(***) *Tom. V. 187. K. Epist. 8. ad Sabinum Episcopum.*

(****) *L. XI. de Trinitate. p. 81 B.*

tur Felix Urgelitanus & Elipandus Hispani Episcopi, contra quos Synodus Frankofordiensis est coacta, cum formæ servi receptionem in ipsa humanæ naturæ assumptione positam, adeoque Christum hominem filium DEI tantum adoptivum esse docuerint; Qua in causâ refutatos videris eos ab Hadriano Papa: (*) *Adoptivum, inquit, filium, quasi purum hominem, calamitati humane subiectum, & (quod pudet dicere) servum eum impii & ingrati pro tantis beneficiis Liberatorem nostrum non pertimescitis venenosa fauce susurrare.* Rectiorem ingressus sententiam videtur Dionysius Alexandrinus, negans Christum naturâ propter incarnationem servum esse, nec ipsum assumisse servum, i. e. substantiam & naturam in se servam, sed formam servi; (**) Quem propterea recte explicat, & à Marcionitarum hæreseos suspicione liberat, Dionysius Petavius (***) ipse tamen non ab hoc immunis errore, quod servi forma, sit ipsa humana Natura. Ast cum omnibus orthodoxis Theologis nostris ita potius habemus, Christum etiam quâ humanam naturam per receptionem in ὑπόστασιν Filii DEI, & diuinorum αὐχημάτων communicationem ab omni naturali servitute immunem, omnium potius Dominum, sua tamen sponte, Domini hujus possessione manente illibatâ, usurpatione ejus se abdicasse in statu exinanitionis, servitutisque durissimæ jugo nostri vice suos subjecisse humeros. Servitus igitur hæc non solam concernit humanam naturam; Sed totam personam Θεοῦ Θεανθρωποι, ut ἀπείρους quidem humanæ, appropriative vero etiam divinæ competat naturæ, quatenus hæc, ut sanguinis effusionem (****) sic quoque hanc servitutem fecit suam.

Diffun-

(*) Tom. VI. Concil. p. 165. D. (**) in Epist. contra Paulum Samosatenum. (***) Dogmata Theol. Tom. V. L. VII. c. 8. S. 6. p. 351. a. (****) Act. XX. 28.

Diffundunt se vero per totum: exinanitionis statum ser-
 vitutis hujus munia, obedientiam ejus cum activam,
 tum passivam complexa. De priori activa loquitur
 Paulus; (*) Misit nempe DEus Filium suum in pleni-
 tudine temporis, factum ex muliere, legique subje-
 ctum, ut sua impletione nos à lege redimeret. Hinc
 quoque Christus dicitur servus circumcissionis, quâ se
 ad totam legem obstrinxit implendam. Alteram passi-
 vam in loco supra allegato statim subnectit Paulus, di-
 cens, quod Christus factus sit obediens usque ad mor-
 tem, ad mortem autem crucis. Audivistis hactenus,
Cives Optimi, ineffabile, quò sibi nos devinxit Christus,
 beneficium, nostri loco ignominiosæ se mancipando ac
 devovendo servituti; *Alit quem in finem?* ut hoc pa-
 riter discatis & probe pensitetis, non minus vobis pariet
 utilitatis. Aurea sunt hanc in rem Ambrosii verba:
 (**) *Servitatem suscepit Christus in corpore suo, ut libertatem
 omnibus redderet; Peccata nostra portavit, ut mundi pecca-
 tum tolleret; Servus peccatorum, maledictum factus est, ut
 se divina sententia maledicto absolveret, & tu peccati servus
 esse desisteres.* Duplicem igitur ex servitute hac Christi
 carpere licet fructum; Alter est satisfactorius & redem-
 torius, ut vera fide eum amplectentes à servitute Dia-
 boli sitis soluti; Alter est sanctificatorius, ut ma-
 numissi peccatorum excutiatis jugum, eique ceu
 Domino, qui pro vobis est factus servus, servi dicto
 sitis audientes. Utinam utroque potiamini fructu!
 Nebulam pro Junone osculamini, & glaucoma vo-
 bismet obruditis, falso persuasi, alterutrum sine altero,
 satisfactorium sine sanctificatorio, & vice versa, posse
 obtineri. Alterum si spreveris, altero dignus non eris.
 Qvi

(*) Gal. IV. 4. (***) L. 6. 189. L. D.

Qui peccata facit, peccatorum est servus; juxta effatum Christi. (*) Christus vero propterea pro omnibus est mortuus, ut omnium esset Dominus, omnesque qui vivunt, non sibi viverent, sed ipsi. (**). Non igitur peccatorum, sed justitiæ, (***) Vos, qui Christianorum non nomen tantum, sed omen gerere in votis habetis, servos esse mementote. Hæc sunt, *Cives Optimi*, quibus per Quadagesimale hoc tempus Ecclesiæ nostræ personabunt; Hæc sunt, quæ quotidie Ecclesiasticæ loquentur cathedræ; Hæc sunt, quæ hoc imprimis tempore meditanda, veneranda voluit antiquitas. Quid igitur vestrarum sit partium, ut hinc cognoscatis, nullo indigetis interprete. Ut tamen, quod meum est, exequar; Abesse quam longissimè à vobis jubeo, quæ vel execrandus Gentilium Bachanalium mos, vel impia Pappicolarum invexit superstitio; Sed potius per quicquid vobis sacrum charumque est, & per eam, qua instructus sum, Auctoritatem Vos adhortor peramanter, ut sacris concionibus audiendis intersitis frequentes, animum afferentes devotum, attentum atque pi-um. Spiritus vero Sanctissimus facerrimas, quibus aures vestræ imbuentur, doctrinas, cordibus vestris imprimat, inculcet, obsignet, ut centuplus inde sanctificationis propullelet fructus.

(*) *Job. VIII, 34* (**) *Rom. XIV, 8, 9*. (***) *Rom. VI, 16*.

P.P. Sub Sigillo Rectoratus Domi-
nica Quingvagesima,
d. II. Febr. A. O. R. clō lcccxx.

Diffundunt se vero per totum. exinanitionis
 vitutis hujus munia, obedientiam ejus cum
 rum passivam complexa. De priori activa
 Paulus; (*) Misit nempe DEUS Filium suum
 tudine temporis, factum ex muliere, legi
 tum, ut sua impletione nos a lege redimeret.
 quoque Christus dicitur servus circumcisionis
 ad totam legem obstrinxit implendam. Alter
 vam in loco supra allegato statim subnectit Pa
 cens, quod Christus factus sit obediens usque
 tem, ad mortem autem crucis. Audivistis ha
 Cives Optimi, ineffabile, quod sibi nos devinxit
 beneficium, nostri loco ignominiosae se manci
 devovendo servituti; Ast quem in finem? U
 riter discatis & probe pensitetis, non minus vo
 utilitatis. Aurea sunt hanc in rem Ambrosi
 (***) *Servitatem suscepit Christus in corpore suo, ut
 omnibus redderet; Peccata nostra portavit, ut mu
 tam tolleret. Servus peccatorum, maledictum factu
 re divina sententia maledicto absolveret, & tu pecca
 esse desisteres.* Duplicem igitur ex servitute ha
 carpere licet fructum; Alter est satisfactorius &
 torius, ut vera fide eum amplectentes a servit
 boli fitis soluti; Alter est sanctificatorius,
 numissi peccatorum excutiatis jugum, eid
 Domino, qui pro vobis est factus servus, ser
 fitis audientes. Utinam utroque potiamini
 Nebulam pro Junone osculamini, & glauc
 bismet obruditis, falso persuasi, alterutrum sine
 satisfactorium sine sanctificatorio, & vice versa
 obtineri. Alterum si spreveris, altero dignus

(*) Gal. IV. 4. (***) L. c. 189. L. D.

